

[Undervisningsministeren.]

rimelig Reduktion af hele Stoffet, hvilket til syvende og sidst kun vil kunne lette Skolen i dens Arbejde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til Ekspropriation til Anlæg af en dobbeltsporet Banelinie fra København til Solrød Strand og tilsluttende enkeltsporede Banelinier mod Avedøre Holme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6257; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 964).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ernst Christiansen: Jeg vil gerne bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder en Tak for dette Lovforslag, der jo tilsigter Løsning af et gammelt Spørgsmaal, og som aabner den Vej mod Syd, Storbyen København i saa høj Grad trænger til at faa aabnet.

Lovforslaget i sig selv er kun en Bemyndigelse til Ekspropriation, saa at man paa et senere Tidspunkt kan gaa til Anlæg af en Slags S-Bane fra København og ca. 30 km sydpaa. Men denne Bemyndigelse, som det jo vil være overmaade praktisk at give nu, saa at man kan foretage de fornødne Forarbejder, stiller i hvert Fald Sydbanen i Udsigt inden for et rimeligt Aaremaal. Jeg tør ikke gætte paa noget, jeg vil heller ikke begynde at være provokerende ved at bede den højtærede Minister gætte, men jeg vil udtale Ønske om, at det ikke maa vare for mange Aar, inden det lykkes at faa i hvert Fald en Del af Banen gjort til Virkelighed; den tiltrænges i høj Grad baade af Hensyn til den voksende Helaarsbeboelse ned langs Sydysten, af Hensyn til Sommerhusbeboelsen og af Hensyn til de Folk, der tager paa Udflygt om Søndagen.

Hidtil har dette store Omraade været betjent af de store røde Busser, og naar der nu her i Dag paa Rigsdagens Bord ligger et Lovforslag, der skaber det første Grundlag for Afløsning af Busserne, synes jeg, det er rimeligt over for de Mennesker, der har arbejdet med disse Busser — det gælder baade Driftsledelsen og de Folk, der kører med Vognene —, at sige nogle anerkendende Ord. Naar det navnlig sidste Sommer har været saadan, at der adskillige Søndage har været reelle Trafiksammenbrud ud paa Aftenen og der ned langs Køgevejen har staaet i Tusindvis af Mennesker, som har maattet vente i Timevis, fordi de ikke kunde blive transporteret tilbage til København, er det ikke en Fejl hos de Mennesker, der har med Administrationen af disse Statsbanebusser at gøre eller hos dem, der kører med dem. Men Opgaven har praktisk taget været næsten uoverkommelig. De Folk, der har arbejdet med det, har udrettet det mest mulige og fortjener meget stor Anerkendelse; men naar Passagerantallet er vokset til mere end 2 Millioner og saaledes næsten er tredoblet i Løbet af faa Aar, er det givet, at Opgaven maa blive næsten umulig at løse, og det kan forudses, at den kommende Sommer vil bringe endnu vanskeligere Forhold. Jeg ved ikke, i hvor høj Grad man kan faa Materialet, saa at man kan udvide Busstrafikken yderligere, men jeg vil gerne henvende Ministerens Opmærksomhed paa Sagen; det er jo et Problem, som i den kommende Sommer vil blive endnu alvorligere, end det var sidste Sommer.

Ekspropriationsforslaget forudsætter en saadan Linieføring af Banen, at den kommer til at gaa til „et Sted i Nærheden af Solrød Strand“, som det en lille Smule ubestemt er angivet i § 1. Jeg formoder, at man tænker sig at lade den gaa forbi Solrød Strand; det vil i hvert Fald være rimeligt. Den burde gaa ned til Jersie og ned til Staunings Ø. Der er jo det ejendommelige, at Danmark herved i de senere Aar har faaet en ny Ø, der oven i Købet har den bedste Badestrand, som findes i Nærheden af København, og til sin Tid vil det sikkert være praktisk at lade Banen gaa helt derned, det vil sige et Par Kilometer forbi Solrød Strand.

Men i øvrigt er det fuldkommen rimeligt, som omtalt i Lovforslaget og dets